

Я – ОБДАРОВАНА ОСОБИСТІТЬ

Інна Іванівна Огороднік,
перша вчителька,
учитель початкових класів
гімназії №117 імені Лесі Українки,
Печерської районної у місті Києві
державної адміністрації,
м. Київ, Україна

ПРО ОБДАРОВАНУ ДІВЧИНКУ – ЛІЗУ САЄНКО

Зоряне небо

Хотіла б я зоряне небо пізнати,
Де місяць зодяг свій святковий убір.
Планет і зірок невідомих багато,
Притягує ніч мій допитливий зір.
Мені неодмінно хотілось би знати,
Чому зірочок так на небі багато?!
Чому так цікаво дивитись мені
На зорі яскраві у темній пільмі?!

Це наша сім'я

Дівчинка, Ліза Сасенко, учениця гімназії №117 імені Лесі Українки міста Києва.

Рядки вірші на початку розповіді належать надзвичайно обдарованій дівчинці, яка народилася 8 січня 2000 року у місті Києві у люблячій та дружній родині Сасенків. Мама, Леся Вікторівна і батько, Олег Миколайович, віддають донечці усю любов і ніжність. Намагаються підтримати у всіх починаннях. Вони назвали свою донечку Єлизаветою, прагнучи навіть іменем забезпечити дитині гарне майбутнє.

В енергетиці цього імені – широта і прагнення до досягнення мети, воно не припускає відпочинку і розслаблення.

З раннього дитинства Лізочка почала дивувати оточуючих своїми талантами: коли їй було лише 10 місяців, починає розмовляти, а у півтора роки цитує напам'ять «Муху-цокотуху» Корнія Чуковського.

Коли дівчинці виповнилося три з половиною роки, батьки віддають її на фігурне катання до Дитячої юнацької школи олімпійського резерву. З часом з'являються перемоги:

I місце у першості м. Києва серед дівчаток молодшого віку (2007),

II місце у першості м. Києва серед дівчаток середнього віку (2008),

III місце на Міжнародних змаганнях у Ризі (2008),

III місце у першості м. Києва серед дівчаток старшого віку (2010).

Ліза неодноразово бере участь у міжнародних змаганнях з фігурного катання, що проходили у: Польщі, Угорщині, Литві та Латвії.

I вересня 2006 року Ліза Сасенко іде навчатися до гімназії №117 ім. Лесі Українки. Дівчинка з перших днів навчання стає беззаперечним лідером у класі. Не лише учні, а й вчителі вважають цю прекрасну ученицю. Ліза навчається відмінно і за свою працю отримує вагомі здобутки (навчаючись у третьому класі) у Міжнародному конкурсі з української мови ім. Петра Яценка:

3 клас – I місце у районному етапі і III місце у міському,

4 клас – I місце у районному етапі і II місце у міському,

6 клас – I місце у районному етапі і II місце у міському.

Ліза також брала участь у районних предметних олімпіадах та посіла:

II місце – з української мови та літератури (6 клас),

I місце – з української мови та літератури (7 клас),

II місце – з російської мови та літератури, історії, фізики (7 клас),

З 2008 року Ліза вступила навчатися музиці у Дитячій районній художній школі №7. І це не остання її зацікавленість. Вона також захоплюється малюванням. Її роботи посіли II місце у Всеукраїнському конкурсі дитячого малюнка «Божа благодать очима дітей» (2010 р.).

III місце у Всеукраїнському конкурсі дитячої творчості «Податки очима дітей» (2010 р.), а також – II місце у Київському конкурсі дитячого ма-

люнка «Мій улюблений казковий герой» (2012 р.). Її малюнки є окрасою Галереї дитячої творчості гімназії.

А це її малюнки

А ще це талановита дитина чудово співає. Жоден концерт чи свято не проходить без її участі. Вона неодноразово займала перші місця у пісенних конкурсах рідної гімназії. Тому у 2010 році Ліза стає ученицею Дитячої музичної школи № 9.

Любій мамусі...

Для кожного мама – це особливе!
вона ж бо піклується кожен хвилину.
Та мама – це ще й надприродна сила,
що супроводжує скрізь людину.
Вона усміхнеться в тяжкі часи
і посмішка та надихне на рію.
Вона подарує віру й любов
і назавжди збереже довіру.
Мов зіроньки ясні твої добрі очі,
зігріють теплом серед темної ночі.
Турботливі руки, немов золоті,
а голос, як сотні дзвінких ручаїв.
Повчала, сварилась, навчалась, ричала
але всіх висот у житті досягала!
Зібравши в кулак усю свою волю,
ти першістю не поступалась нікому!
Найбільше я мрію лишень про одне,
щоб мама завжди обіймала мене.
Щоб вічно усмішку свою арувала
і в серце моє ти надію вселяла.

Бажання пізнавати нове, надзвичайна працелюбність та цілеспрямованість, щирість та любов до батьків не можуть не викликати поваги до цієї всебічно обдарованої і неповторної, кмітливої і винахідливої, веселої і товариської дівчинки, що живе поряд з нами і мріє:

Найбільше я мрію лишень про одне,
Щоб мама завжди обіймала мене.

Наша Гордість почала писати вірші навчаючись у другому класі. Її перший вірш присвячено рідній мові (стоїть на початку розповіді). Поезія «Зоряне небо» була надрукована у дитячій газеті «Мішутка» (2009 р.).

А ось ще вірші, присвячені мамусі і татусеві.

Присвячується татусеві...

Ти ясний місяченько, що сія казково.
Ти мужній, красний сокіл в небесах.
Так впевнено і вправно ллється твоя мова.
І доброта і мужність світяться в очах.
Ти завжди опоможеш, виручиш, утішиш,
Підставиш плече помічі в важкі часи життя.
Своїм теплом/турботою і ласкою зігрієш.
Піклуєшся про гарне та щасливе майбуття.
Татусю, ти святий мій ангел-хоронець.
Життя без тебе, як нудна і сіра ніч.
Прошу я про одне у тебе тату,
Щоб завжди був зі мною поряд лиш!

Ліза Саєнко 20.06.2012р.

Щоб вічно усмішку свою дарувала
І в серце моє ти надію вселяла.

У дівчинки все попереду і ми бажаємо нашій зіронці, Лізі Саєнко, щоби її мрії і бажання здійснювалися. Будь завжди такою широкою, веселою, усміхненою! Нахай ангел-охоронець тебе оберігає і допомагає у здійсненні мрій! Будь завжди щасливою!

